

برنامه‌ریزی نیروی انسانی پلیس

تأثیر طرح تعدیل نیروی انسانی بر عملکرد کارکنان از دیدگاه مدیران

دکتر شهامت حسینیان^۱، عبدالله مجیدی^۲ و محمدعلی عامری^۳

تاریخ دریافت: ۸۶/۲/۱

تاریخ پذیرش: ۸۶/۷/۵

چکیده

منابع انسانی مهم‌ترین و ارزشمندترین عامل در ارائه خدمات در سازمان‌ها به شمار می‌رود. لذا توجه به فرایند برنامه‌ریزی نیروی انسانی در هر سازمانی ضروری می‌باشد و یکی از سیاست‌های سازمان‌ها در این برنامه‌ریزی و فرایند آن اجرای طرح تعدیل نیروی انسانی است. در همین راستا، در این تحقیق با توجه به حساسیت یگان‌های عملیاتی ناجا از قبیل کلانتری‌ها، طرح تعدیل و اصلاح ساختار در آنها اجرا شده است. مورد بررسی قرار گرفته است. به همین دلیل با بررسی نظریات مختلف مبنی بر اینکه تعدیل نیرو به بهبود عملکرد و کارآیی سازمان و کاهش هزینه نیروی انسانی منجر می‌شود و هدف اصلی تعدیل، استفاده بهینه و مطلوب از نیروهای موجود خواهد بود و از طرفی اجرای این طرح بر قابلیت‌های فردی اثر گذاشته و موجب بهبود مهارت‌ها و توانایی‌های کارکنان می‌گردد نسبت به انجام تحقیق در این زمینه با هدف بررسی تأثیر اجرای طرح تعدیل بر قابلیت‌های فردی و کارآیی کارکنان، افزایش توان سرپرستی مدیران اقدام گردید. این تحقیق از نظر نوع کاربردی و از نظر روش توصیفی در ۶ ماهه اول سال ۱۳۸۶ در ۱۳ کلانتری‌های فرماندهی انتظامی تهران بزرگ انجام شده است. داده‌ها از طریق پرسشنامه‌ای محقق ساخته حاوی ۲۲ سؤال بسته با پایابی و روایی مورد تایید، به صورت تمام شماری جمع آوری سپس تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون‌های خی دو و χ^2 انجام گرفته و نتایج زیر به دست آمد: اجرای طرح تعدیل نیروی انسانی موجب افزایش قابلیت‌های فردی و کارآیی کارکنان و نیز موجب افزایش توان سرپرستی و رهبری مدیران گردیده است.

کلید واژه:

برنامه‌ریزی نیروی انسانی پلیس / Police Human Resource Managerent(PHRM) / عملکرد کارکنان / Efficiency / Personnel Performance / تعدیل نیروی انسانی / کارآیی Ituman Resource Downsizing / توان سرپرستی Individual Potentials / کلانتری‌ها Supervision Potentials / قابلیت‌های فردی Departments

□ استناد: حسینیان، شهامت، مجیدی، عبدالله و عامری، محمدعلی (باییز ۱۳۸۶). «تأثیر طرح تعدیل نیروی انسانی بر عملکرد کارکنان از دیدگاه مدیران» *فصلنامه مطالعات مدیریت انتظامی*, سال دوم، شماره سوم: ۲۹۶-۳۱۱.

۱- استادیار گروه مدیریت دانشگاه علوم انتظامی
۲- عضو هیأت علمی گروه مدیریت دانشگاه علوم انتظامی
۳- کارشناس ارشد فرماندهی و مدیریت انتظامی

مقدمه

از عوامل و منابعی که برای بقاء و ادامه حیات یک سازمان لازم هستند عامل نیروی انسانی از مهم‌ترین عامل‌ها است زیرا بدون حضور نیروی انسانی، به کار بردن و استفاده از سایر عوامل سازمانی، عملی نخواهد بود. بنابراین مدیریت باید در امور مربوط به این عامل اصلی خصوصاً گزینش مناسب و با مهارت و همچنین پدیدآوردن فضای سازمانی مطلوب و شوق‌انگیز برای کار و ایجاد زمینه تلاش و رشد شخصی هر یک از کارکنان، سعی و اقدامات آگاهانه به کار بندد. بحث تغییر، بهبود، تحول و بهره وری در سازمان‌ها هم امروزه از مهم‌ترین موضوعات، به ویژه در کشورهای در حال توسعه بوده و لزوم آن در کلیه امور سازمان‌ها اعم از کوچک و بزرگ و به طور کلی در سطح جامعه احساس می‌شود (تسليمي، ۱۳۷۶).

نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران نیز به پیروی از تحولات ایجاد شده در تمامی زیرساخت‌های اقتصادی کشور، و به منظور پویایی و پاسخگویی به نیاز روز، تقویت واحدهای صفائی و کاهش نیروهای ستادی، کاهش هزینه‌های سازمان، بهبود عملکرد کارکنان و سازمان ناچار به ایجاد تغییراتی در بافت نیروی انسانی خود گردید تا در این راستا با دگرگونی نمودار سازمانی و طراحی مجدد مشاغل، فناوری روز را به ياري گرفته و با بسيج و مشارکت نیروها و استفاده مطلوب از منابع در رسیدن به اهداف سازمانی موفق‌تر از گذشته عمل نماید، که در اين راستا طرح تعديل نیروی انسانی اجرا و نسبت به تقویت واحدهای صفائی خصوصاً کلانتری‌ها و پاسگاه‌ها اقدام گردید. در این تحقیق سعی خواهد شد با بررسی میدانی نتیجه تأثیر اجرای این طرح بر عملکرد کارکنان کلانتری‌ها و پاسگاه‌ها مورد مطالعه قرار گیرد.

منابع انسانی مهم‌ترین و ارزشمندترین عامل در ارائه خدمات در سازمان‌ها به شمار می‌رود. لذا توجه به فرایند برنامه‌ریزی نیروی انسانی در هر سازمانی ضروری می‌باشد و یکی از سیاست‌های سازمان‌ها در این برنامه‌ریزی اجرای طرح تعديل نیروی انسانی خواهد بود.

سازمان نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران نیز که یکی از مهم‌ترین سازمان‌های کشور می‌باشد، قبل از اجرای این طرح با مشکلاتی از قبیل افزایش هزینه‌های سازمان و کاهش بهره‌وری و عملکرد مواجه بوده است تا اینکه از سال گذشته و به منظور افزایش توانایی‌های سازمان خصوصاً در رده‌های صفائی از قبیل کلانتری‌ها و پاسگاه‌ها بحث تعديل مطرح و به مورد اجراء در آمد. با توجه به حساسیت یگان‌های عملیاتی ناجا این تحقیق طرح تعديل و اصلاح ساختار در آنها اجرا شده به منظور پاسخ به این سؤال انجام شد: اجرای طرح تعديل در کلانتری‌ها و پاسگاه‌ها چه تأثیری بر عملکرد کارکنان داشته است؟ و سؤال‌های فرعی آن عبارتند از: ۱- آیا طرح تعديل نیروی انسانی موجب ارتقای قابلیت‌های فردی کارکنان می‌گردد؟ ۲- یا طرح تعديل نیروی انسانی موجب افزایش کارآیی کارکنان می‌گردد؟ ۳- آیا طرح تعديل نیروی انسانی توان سرپرستی و رهبری مدیران را افزایش می‌دهد؟

اهداف این تحقیق عبارتند از: ۱- بررسی تأثیر اجرای طرح تعديل بر قابلیت‌های فردی کارکنان؛

- بررسی تأثیر اجرای طرح تعديل در افزایش کارآبی کارکنان؛ ۳- بررسی تأثیر طرح تعديل در افزایش توان رهبری و سرپرستی مدیران؛ ۴- ارائه بازخوردهای مناسب جهت اتخاذ تصمیم در خصوص اجرای بهینه طرح تعديل.

هنگام صحبت از تعديل نیروی انسانی باید توجه داشته باشیم که این مورد، مهم‌ترین رکن، بلکه شالوده و اساس هر سازمانی می‌باشد. اما در فرایند برنامه‌ریزی نیروی انسانی در شرایطی خاص سازمان اقدام به تعديل خواهد نمود که باعث حصول مهارت‌های جدید، جبران قابلیت‌ها و توانایی‌های از دست رفته سازمان و همچنین ایجاد ظرفیت‌های مناسب کاری با توجه به نیازهای جدید بوجود آمده برای سازمان شود.

از آنجایی که سازمان نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران با کارکنان خود در یک محیط سازمانی خدماتی را به افراد جامعه ارائه می‌دهد، کارآبی و عملکرد و کارآمدی نیروی انسانی و سازمان مذکور در قبال مردم و اجتماع از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. کلانتری‌ها و پاسگاه‌های انتظامی پیشانی و لبّه جلویی اقدامات صفحی و اجرایی نیروی انتظامی هستند و عملکرد بهینه آنها ضامن حفظ آرامش و امنیت جامعه می‌باشد و طرح‌های اجرا شده در این سازمان نیز در همین راستا خواهد بود که یکی از این طرح‌ها، طرح تعديل نیروی انسانی بوده است. با توجه به اینکه هدف سازمان از اجرای طرح، دستیابی به نوعی وضعیت مطلوب و بهبود بهره وری و افزایش عملکرد کارکنان و به ویژه هزینه‌های سازمان می‌باشد و از طرفی با عنایت به این موضوع که هدف اصلی تعديل، تقلیل نیروی انسانی نیست بلکه استفاده بهینه و مطلوب از نیروهای موجود خواهد بود که در این بحث ممکن است در یک بخش از سازمان به افزایش نیرو نیاز باشد و در جای دیگر سازمان کاهش نیرو، لذا تحقیق در خصوص بررسی اجرای این طرح و تأثیری که بر عملکرد کارکنان داشته است، ضروری به نظر می‌رسد.

فرضیات تحقیق عبارتند از: ۱- طرح تعديل نیروی انسانی موجب ارتقای قابلیت‌های فردی کارکنان می‌گردد؛ ۲- طرح تعديل نیروی انسانی باعث افزایش کارآبی کارکنان می‌گردد؛ ۳- طرح تعديل نیروی انسانی توان سرپرستی و قدرت رهبری مدیران را افزایش می‌دهد.

چارچوب نظری تحقیق: تمامی سازمان‌ها از اجزاء و ارکان مختلفی به وجود آمده‌اند که حصول اهداف خاصی را پیگیری می‌کند. جهت تحقق این اهداف، سازمان‌ها از وجود دو منبع عمدی که اصطلاحاً به آنها منابع مادی و منابع انسانی می‌گوییم سود می‌برند. «بدون شک منابع انسانی شریف‌ترین، مهم‌ترین و با ارزش‌ترین عوامل هستند که به کمک وسائل و امکانات مادی به اهداف و خواسته‌های سازمان تحقق می‌بخشند.» (کاظمی، ۱۳۷۶، ص ۱۲).

عامل انسانی در مقایسه با سایر عوامل سازمان از نقش تعیین‌کننده‌تری برخوردار است. در حقیقت انسان مهم‌ترین سرمایه سازمان بوده که تمامی عوامل دیگر حول محور آن معنی و مفهوم پیدا نموده و در صورت حذف عامل انسانی از سازمان، منابع دیگر به خودی خود قابل استفاده نبوده و ارزش و اعتبار خود را ازدست می‌دهند؛ زیرا در نهایت کارآمدبودن دیگر عوامل نیز به وضعیت

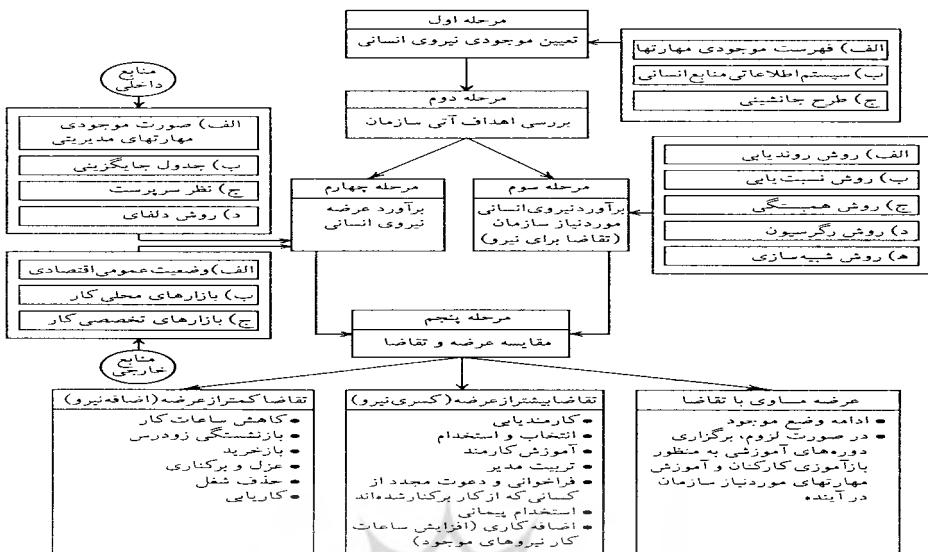
انسان و رفتارهای او مرتبط می‌شود.

«عامل انسانی بزرگترین و با ارزش‌ترین دارایی سازمان است که هرگز در ترازنامه‌ها و صورت‌های سود و زیان شرکت‌ها منعکس نمی‌شود در حالی که سودآوری سازمان با انسان است و انسان‌ها پشتونه محکم و مطمئن برای کسب موقفيت یک سازمان هستند.» (کاظمي، ۱۳۷۶، ص ۱۲).

مفهوم و ماهیت مدیریت منابع انسانی: «مدیریت منابع انسانی بخشی از علم مدیریت است که به بحث شناسایی، انتخاب، استخدام، پرورش و تربیت نیروی انسانی برای تحقق اهداف سازمانی می‌پردازد. (سعادت، ۱۳۸۵، ص ۱)». مقصود از مدیریت منابع انسانی «سیاست‌ها و اقدامات مورد نیاز برای اجرای بخشی از وظیفه مدیریت است که با جنبه‌هایی از فعالیت کارکنان بستگی دارد به ویژه برای کارمندان، آموزش دادن به کارکنان، ارزیابی عملکرد، دادن پاداش و ایجاد محیطی سالم و منصفانه برای کارکنان» می‌باشد (دلر، ۱۳۸۴، ص ۱). «مدیریت منابع انسانی به فعالیت‌هایی اطلاق می‌شود که برای جذب و هماهنگی نیروی انسانی یک سازمان طراحی شده است.» (دعایي، ۱۳۷۷، ص ۱).

فرایند برنامه‌ریزی نیروی انسانی: برنامه‌ریزی نیروی انسانی امروزه یکی از مهم‌ترین وظائف مدیریت منابع انسانی به شمار می‌رود که تأثیر عمیقی بر سایر فعالیت‌های مدیریت دارد. اگر از طریق برنامه‌ریزی کارآ بتوانیم افراد شایسته را جذب سازمان کنیم به علت کاربرد روش علمی و نگرش سیستمی که در برنامه‌ریزی نیروی انسانی وجود دارد بسیاری از مشکلات مدیریتی در سازمان‌ها رفع خواهد شد. کاهش هزینه‌های آموزش مستمر کارکنان و همگام شدن با تحولات محیطی و فناوری‌های روز را از جمله مزایای کاربرد برنامه‌ریزی اثربخش و کارآیی نیروی انسانی باید دانست. «برنامه‌ریزی نیروی انسانی مجموعه‌ای از فعالیت‌های طراحی شده، منظم و مدامومی است که مدیریت را از وجود نیروی انسانی مناسب و لازم برای عملیات و فعالیت‌های گوناگون در واحدهای مختلف سازمان و در زمان‌های مورد نیاز و مورد نظر مطمئن می‌سازد.» (کاظمي، ۱۳۷۶، ص ۱۱۶).

پس «برنامه‌ریزی نیروی انسانی فرآیندی است که به وسیله آن سازمان معین می‌کند که برای نیل به اهداف خود به چه تعداد کارمند، با چه تخصص و مهارت‌هایی، برای چه مشاغلی و در چه زمانی نیاز دارد» (سعادت، ۱۳۸۵، ص ۵۸) و بنابراین بدون برآوردن نیروی انسانی لازم و برنامه‌ریزی دقیق برای تأمین آن، نیل به اهداف سازمان امکان پذیر نخواهد بود. فرآیند برنامه‌ریزی نیروی انسانی ۵ مرحله دارد (نمودار ۱):

نمودار ۱: فرآیند برنامه‌ریزی نیروی انسانی (سعادت، ۱۳۸۵، ص ۶۰)

همان‌طور که در نمودار ۱ مشاهده گردید در برنامه‌ریزی نیروی انسانی در مراحل ۳ و ۴ پس از تعیین میزان عرضه و تقاضای نیروی انسانی در خصوص آن و بر اساس اهداف سازمان تصمیم‌گیری می‌گردد که:

اولاً: اگر عرضه = تقاضا باشد ($DM=SM$) سیاست سازمان بر حفظ وضع موجود و ارتقای سطح آموزش خواهد بود.

ثانیا: اگر تقاضا بیشتر از عرضه باشد ($DM < SM$) یعنی کمبود نیروی انسانی در سازمان وجود داشته و سیاست سازمان بر مواردی از قبیل (کارمندیابی، افزایش نوبت کاری، افزایش اضافه کاری، اعاده به خدمت و افزایش سنوات بازنشستگی) خواهد بود.

ثالثا: اگر عرضه بیشتر از تقاضا باشد ($SM > DM$) یعنی کمود نیروی انسانی مواجه بوده و سیاست سازمان بر تعديل نیرو یا سیاست‌هایی از قبیل (خروج، بازخریدی، بازنشستگی زودهنگام، کاهش نوبت‌های کاری و...) خواهد بود. که مبنای این تحقیق را نیز حالت سوم تشکیل داده و سازمان اقدام به تعديل نیروی انسانی خواهد نمود.

مفهوم، ماهیت و هدف از تعديل نیروی انسانی: تعديل در لغت به معنای برابر کردن، معنده کردن، تقسیم کردن از روی عدالت (فرهنگ معین) و در اصطلاح به عنوان «متناهی ساختن افراد

با سازمان رسمی و انتخاب تعدادی از آنان برای پستهای موجود و کاهش دادن افراد باقی مانده یا به اصطلاح ریش نیروی انسانی» می‌باشد (دولان و شولر، ۱۳۷۷، ص ۱۶۸).

در مورد معنا و مفهوم تتعديل نیرو و کوچک سازی سازمان، نظرات مختلفی در بین محققان و نویسندهای وجود دارد. بعضی تتعديل نیرو را مجموعه فعالیت‌هایی از سوی سازمان‌ها می‌دانند که دارای ویژگی‌هایی زیر می‌باشد: «عمدی هستند، منجر به کاهش تعداد کارکنان می‌شوند (با استفاده از برنامه‌های بازنیستگی، انتقال کارکنان به بخش‌های غیردولتی و...)، کارآیی سازمان یا شرکت در زمینه کنترل هزینه و حفظ موقعیت رقابتی را موجب می‌شود و در نهایت، فرآیندهای انجام کار با کارکنان کمتر را به دنبال دارد» (منوریان، ۱۳۷۹، ص ۳۵).

برخی دیگر چنین عقیده دارند که: تتعديل نیرو و کوچکسازی به مجموعه اقداماتی اطلاق می‌شود که به بهبود عملکرد و کارآیی سازمان و کاهش هزینه نیروی انسانی منجر می‌شود (منوریان، ۱۳۷۹، ص ۳۵).

به قول دعاibi (۱۳۷۷، ص ۸۳): «چنانچه نیروی انسانی مورد نیاز کم ولی نیروی انسانی در دسترس زیاد باشد، باید اقدام به تتعديل نیروی انسانی نمود که برای این کار ابتدا اقدام به حذف پست‌های بلاقصدی می‌شود، سپس به ترتیب، کارکنان روزمزد، قراردادی، پیمانی، آزمایشی و رسمی را برکنار می‌کند.»

به قول رابینز (۱۳۷۶، ص ۴۰۴): «تعديل نیروی انسانی مترادف با هر شکلی از کوچک کردن سازمان می‌باشد و به معنای برخی از نوسانات موقتی منحنی رشد یک سازمان نیست.»

هنگامی که سازمان تتعديل نیروی انسانی را به عنوان دستور کار خود مطرح می‌نماید، به دنبال متعادل شدن و معتدل نمودن وضعیت منابع انسانی خود با ایجاد دگرگونی در مهارت‌ها و توانایی‌ها یا به وجود آوردن شرایط جدید کار با افزایش روح مسئولیت پذیری از طریق ایجاد تنوع در کار، با توجه به نیازهای جدید ایجاد شده در جامعه می‌باشد. در این راستا حذف نیروی انسانی مزاد بر نیاز می‌تواند صرفاً به عنوان یکی از گامهای این فرآیند مورد نظر قرار گیرد.

«هدف اصلی تعديل، تقلیل نیروی انسانی نیست، بلکه استفاده بهینه و مطلوب از نیروهای موجود خواهد بود. در این رابطه ممکن است در یک بخش از سازمان به افزایش نیرو نیاز باشد و در جای دیگر سازمان کاهش نیرو.» (دعاibi، ۱۳۷۷، ص ۸۳) بنابراین، می‌توان متصور گردید که یکی از مهم‌ترین اهداف تعديل نیروی انسانی کسب بهره وری بیشتر از طریق بهبود عملکرد کارکنان می‌باشد. بر همین اساس «اجرای طرح تعديل نیروی انسانی در صورتی که در یک جارچوب سیستماتیک و قانونمند هدایت و رهبری شود، می‌تواند سطح بهره وری نیروی انسانی را افزایش دهد.» (ارباب شیرانی و مصلحی، ۱۳۷۶، ص ۲۶۴).

مفهوم و ماهیت عملکرد: عملکرد اسم مرکب (عمل + کرد) و به معنی کارکرد، میزان کار، حاصل و نتیجه کار می‌باشد (عمید، ۱۳۸۲، ص ۱۷۳۳). همچنین این واژه معادل کلمه لاتین (Performance) به معنی (عمل) انجام دادن، عملکرد، عمل و کار است (باطنی، ۱۳۸۲، ص ۱۲۶).

عملکرد یک مفهوم کلی است که نتیجه فعالیتهای فردی را نشان می‌دهد و اثربخشی و کارآیی به عنوان اجزای آن مورد توجه می‌باشدند. پیتر دراکر، پدر و بنیانگذار تئوری مدیریت، نوشته است: «اثربخشی شالوده توفیق است و کارآیی کمترین شرط برای بقاء پس از رسیدن به توفیق می‌باشد. کارآیی علاقه مند است که کارها را درست انجام دهد، اثربخشی کارها را درست انجام می‌دهد.» (هرسی و بالانچارد، ۱۳۸۰، ص ۱۴۵)

- اثربخشی عبارت است از انجام دادن کار خوب (میزان نیل به موفقیت در هر سازمان)
- کارآیی عبارت است از انجام دادن خوب کار (راههای رسیدن به اهداف در کمترین زمان با کمترین هزینه)

• عملکرد عبارت است از: کارآیی + اثربخشی

ویژگی‌ها و قابلیت‌های فردی: قابلیتها و ویژگی‌های فردی به خصوصیاتی اطلاق می‌گردد که در ساختار شخصیت افراد وجود داشته و به صورت الگوهای رفتاری مشخص بروز نموده و بر مبنای آن می‌توان رفتار افراد را پیش‌بینی نماییم. به قول رایبیز (۱۳۷۶، ص ۵۱) «وقتی مردم را بر حسب صفاتی مانند: ساکت، انفعالی، پرچوش و خروش، پرخاشگر، جاهطلب، صدیق یا اجتماعی تعریف می‌کنیم آنها را بر اساس خصیصه‌های شخصی شان طبقه بندی کرده ایم. بنابراین شخصیت یک فرد، مجموعه‌ای است از ویژگی‌های روان‌شناختی که ما برای طبقه بندی آن فرد به کار می‌بریم.» در همین راستا، علوی (۱۳۷۴، ص ۱۶۷) عقیده دارد: «در درجه نخست یک صفت شخصیتی باید به واقع یک ویژگی و خصلت باشد که شخص را از دیگران تمایز می‌سازد و دومین ویژگی صفات شخصیت، شاخص بودن و تفاوت داشتن آنها با صفات دیگر است.» پس، زمانی می‌توانیم یک ویژگی را به کسی نسبت دهیم که به صورت مکرر و به حد افراط در رفتار و فعالیت‌های فرد مشاهده گردد.

رابطه بین تعديل نیرو و عملکرد: تعديل نیرو و کوچک‌سازی به مجموعه اقداماتی اطلاق می‌شود که به بهبود عملکرد و کارآیی سازمان و کاهش هزینه نیروی انسانی منجر می‌شود. (منوریان، ۱۳۷۹، ص ۳۵). «هدف اصلی تعديل، تقلیل نیروی انسانی نیست، بلکه استفاده بهینه و مطلوب از نیروهای موجود خواهد بود. در این رابطه ممکن است در یک بخش از سازمان به افزایش نیرو نیاز باشد و در جای دیگر سازمان کاهش نیرو.» (دعایی، ۱۳۷۶، ص ۸۳). بنابراین می‌توان متصور گردید که یکی از مهم‌ترین اهداف تعديل نیروی انسانی کسب بهره وری بیشتر از طریق بهبود عملکرد کارکنان می‌باشد. بر همین اساس «اجرای طرح تعديل نیروی انسانی در صورتی که در یک جارچوب سیستماتیک و قانونمند هدایت و رهبری شود، می‌تواند توان سرپرستی و رهبری مدیران را افزایش دهد.» (ارباب شیرانی و مصلحی، ۱۳۷۶، ص ۲۶۴).

بنابراین، شاید ظریفترین مرحله کار در فرآیند تعديل نیروی انسانی تطبیق کارکنان با شرایط همواره در تغییر سازمان و استفاده مطلوب تر از توانایی‌های بالقوه کارکنان با توجه به بضاعت سازمان باشد که این موضع باعث افزایش توان سرپرستی و رهبری در اعمال وظائف مدیران نیز

خواهد گردید (ارباب شیرانی، ۱۳۷۶).

همچنین دفت (۱۳۷۴) معتقد است که اجرای طرح تغییر نیروی انسانی بر قابلیت‌های فردی اثر گذاشته و موجب بهبود مهارت‌ها و توانایی‌های کارکنان می‌گردد.

مواد و روش‌ها

تحقيق حاضر با توجه به هدف و ماهیت از نوع کاربردی است و به لحاظ روش توصیفی - پیمایشی می‌باشد. ابزار جمع اوری دادها پرسشنامه با ۲۲ سؤال با پایایی $\alpha = 0.829$ (که روایی آن مورد تایید استادان و صاحب‌نظران می‌باشد. محدوده زمانی آن سال ۱۳۸۶ و جامعه آماری ۹۱ نفر رئوسا و مدیران کلانتری‌های تهران بزرگ به مدیریت تمام شمار مورد بررسی قرار گرفته و با استفاده از آزمون‌های خی دو و تی تک گروهی اطلاعات تجزیه و تحلیل شده است.

تعاریف نظری و عملیاتی: تعاریف مورد استفاده در این تحقیق عبارتند از:

■ **عملکرد:** در اصطلاح حاصل فعالیت‌های کارمند از لحاظ اجرای وظایف محوله پس از مدت زمان معین و به طور خلاصه عبارت است از مجموعه رفتارهایی که افراد در ارتباط با شغل از خود نشان می‌دهد (اسکندری، ۱۳۸۳، ص ۵۲). در این تحقیق منظور از عملکرد، نتیجه و حاصل انجام فعالیت‌های کارکنان از قبیل ارتقای قابلیت‌های فردی، افزایش کارآیی و افزایش در توان سرپرستی و رهبری مدیران می‌باشد.

■ **تعديل نیرو:** تعديل نیروی انسانی در اصطلاح به عنوان «متاسب ساختن افراد با سازمان رسمی و انتخاب تعدادی از آنان برای پست‌های موجود و کاهش دادن افراد باقی مانده یا به اصطلاح ریزش نیروی انسانی» می‌باشد (دولان، ۱۳۷۷، ص ۱۶۸). در این تحقیق، منظور از تعديل نیروی انسانی کاهش تعداد نیروی انسانی یگان‌ها، تغییر ساختار و کوچک‌سازی سازمان به مفهوم تصمیم آگاهانه و سنجیده برای کاهش نیروی کار تلقی شده که می‌تواند عملکرد سازمانی را توسعه دهد.

■ **کارآیی:** کارآیی عبارت است از حصول هدف‌های مورد نظر با صرف کمترین منابع یا دسترسی به اهداف با حداقل هزینه و توانایی برخورد با پیشامدهای ناخواسته (کوکلان، ۱۳۷۳، ص ۱۳). در این تحقیق منظور از کارآیی حصول هدف‌های مورد نظر از اجرای طرح تغییر نیروی انسانی از نظر کمیت و کیفیت کار انجام شده و احراز تمامی شرایط احراز شغل برای کارکنان کلانتری‌ها و پاسگاهها بوده است. کارآیی عبارت است از انجام کار به بهترین طریق به وسیله کارکنان یعنی تصمیماتی که با هدف کاهش هزینه‌ها، افزایش و بهبود کیفیت کار اتخاذ می‌شود.

■ **قابلیت‌های فردی:** «قابلیت‌ها و ویژگی‌های فردی به خصوصیاتی اطلاق می‌گردد که در ساختار شخصیت افراد وجود داشته و به صورت الگوهای رفتاری مشخص بروز نموده و بر مبنای آن می‌توان رفتار افراد را پیش‌بینی نماییم» (رابینز، ۱۳۷۶، ص ۵۱). در این تحقیق،

منظور از قابلیت‌های فردی برخی از ویژگی‌های شخصیتی از قبیل، پشتکار، مسئولیت پذیری، ابتکار و نوآوری، انعطاف پذیری و... بوده است.

مدیریت و رهبری: اصطلاح مدیریت به معنی «فرایند انجام کارها به طور اثربخش و کارآمد به وسیله دیگران است، همه مدیران سازمانی پنج وظیفه مدیریتی دارند که عبارت است از: برنامه‌ریزی، سازماندهی، رهبری، کنترل» (رابینز، ۱۳۸۴، ص ۲۰). در این تحقیق، منظور از مدیران و رهبران روسای کلانتری‌های فرماندهی انتظامی تهران بزرگ و سرکلانتران ۹ گانه این فرماندهی می‌باشد که تأثیر اجرای طرح تعديل بر افزایش توان و ظایف مدیریتی و رهبری آنان نیز مورد سنجش قرار گرفته است.

یافته‌ها

فرضیه اول: طرح تعديل نیروی انسانی موجب ارتقای قابلیت‌های فردی کارکنان گردیده است.

برای بررسی این فرضیه از تحقیق تعداد ۶ سؤال (سؤال‌های ۱ تا ۶) طراحی و در پرسشنامه لحاظ گردید ($\alpha = 0.8545$) بوده و برای تجزیه و تحلیل این فرضیه از آزمون خی دو و t استفاده شد که نتایج به دست آمده به‌طور خلاصه در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱. تجزیه و تحلیل فرضیه اول

شماره سؤال	بسیار کم	کم	حدودی	تازی	بسیار زیاد	مقدار خی دو	درجه آزادی (df)	سطح معنادار (p)
۱	۳	۱۸	۲۱	۳۹	۱۰	۴۰/۵۹	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲			
۲	۳	۲۳	۱۸	۳۶	۱۱	۳۴/۲۲	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲			
۳	۵	۱۹	۱۰	۴۴	۱۳	۵۱/۳۶	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲			
۴	۰	۱۳	۲۱	۴۲	۱۵	۲۳/۲۴	۳	۰/۰۰۰
	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸			
۵	۱۵	۲۹	۲۶	۲۱	۰	۴/۹۵	۳	۰/۱۷۵
	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸			
۶	۳	۲۶	۲۹	۴۶	۷	۳۲/۶۸	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲			

با توجه به جدول ۱ مشخص می‌گردد چون $p < 0.05$ است. بنابراین بین پاسخ به گزینه‌ها به استثنای سؤال ۵ تفاوت معناداری وجود دارد؛ و چون گزینه‌های زیاد و بسیار زیاد بیشتر از بقیه

می باشد می توان گفت فرضیه اول تایید می گردد، ولی سؤال ۵ یعنی افزایش سطح انعطاف پذیری تایید نشده و اجرای طرح تعديل تأثیری بر افزایش این گزینه نداشته است. ضمناً برای آزمون فرضیه اول از آزمون t استفاده گردید که خلاصه مراحل آزمون به شرح جدول ۲ می باشد.

جدول ۲. آزمون فرضیه اول (آزمون t)

متغیر	تعداد	مقدار t	درجه آزادی(df)	سطح معنادار(sig)
قابلیت‌های فردی	۹۱	۳۳/۶۳	۹۰	۰/۰۰۰

$H_0: \mu < 3$	*نقیض ادعا (اجرای طرح تعدیل موجب ارتقای قابلیت‌های فردی کارکنان نخواهد شد)
$H_1: \mu > 3$	ادعا (اجرای طرح تعدیل موجب ارتقای قابلیت‌های فردی کارکنان خواهد شد)

با توجه به اینکه مقدار t (۳۶/۳۳) بیش از ۳ می باشد، پس در ناحیه H قرار داشته و همچنین چون sig (سطح معنادار) نیز کمتر از ۰/۰۵ است. فرضیه اول تایید می گردد و با احتمال ۹۵ درصد می توان گفت که اجرای طرح تعديل نیروی انسانی باعث افزایش قابلیت های فردی کارکنان گردیده است.

فرضیه دوم: طرح تغذیل نیروی انسانی موجب افزایش کارآبی کارکنان گردیده است.

برای بررسی این فرضیه از تحقیق تعداد ۸ سؤال طراحی و در پرسشنامه لحاظ گردید (ضریب آلفای کرونباخ $\alpha = 0.8580$) برای تجزیه و تحلیل این فرضیه از آزمون خی دو و t استفاده شد که نتایج به دست آمده به طور خلاصه در جدول شماره (۴) نشان داده شده است.

جدول ۳. تجزیه و تحلیل فرضیه دوم

شماره سؤال	کم پسیار	کم	حدودی تا	زیاد	بسیار زیاد	مقدار خی دو	درجه آزادی (df)	معنadar (sig)
فراؤنی مشاهده شده	۲	۲۱	۲۴	۳۴	۱۰	۳۴/۱۱	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲		
فراؤنی قابل انتظار	۷	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۲۷/۹۲	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۶	۲۷/۹۲		
فراؤنی مشاهده شده	۲	۱۶	۲۶	۳۱	۱۰	۹/۷۹	۳	۰/۰۲۰
	۱۸/۸	۱۸/۸	۱۸/۸	۱۸/۸	۲۶	۹/۷۹		
فراؤنی قابل انتظار	۸	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۶	۲۷/۹۲		
فراؤنی مشاهده شده	۹	۰	۲۶	۲۹	۲۶	۱۰	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۸	۱۸/۸	۱۸/۸	۱۸/۸	۲۲/۸	۵۶/۵۲		
فراؤنی قابل انتظار	۱۰	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۳	۵۶/۵۲	۴	۰/۰۰۰
	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۳۹			

۰/۰۰۰	۴	۵۷/۴۱	۳	۲۳	۴۳	۱۷	۵	فراوانی مشاهده شده	۱۱
			۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	فراوانی قابل انتظار	
۰/۰۰۰	۴	۴۳/۴۵	۵	۶۲	۳۶	۲۱	۳	فراوانی مشاهده شده	۱۲
			۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	فراوانی قابل انتظار	
۰/۰۰۰	۴	۴۳/۴۵	۳	۲۶	۳۶	۲۱	۵	فراوانی مشاهده شده	۱۳
			۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	فراوانی قابل انتظار	
۰/۰۰۰	۴	۵۷/۴۱	۳	۲۳	۴۳	۱۷	۵	فراوانی مشاهده شده	۱۴
			۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	فراوانی قابل انتظار	

با توجه به جدول ۳ مشخص می‌گردد چون $p < 0.05$ است بنابراین بین پاسخ به گزینه‌ها تفاوت معناداری وجود دارد و چون گزینه‌های زیاد و بسیار زیاد بیشتر از بقیه می‌باشد می‌توان گفت فرضیه دوم نیز تایید می‌گردد. ضمناً برای آزمون فرضیه دوم از آزمون t استفاده گردید که خلاصه مراحل آزمون به شرح جدول ۴ می‌باشد.

جدول ۴. آزمون فرضیه دوم (آزمون t)

متغیر	تعداد	مقدار t	درجه آزادی(df)	سطح معنادار(sig)
کارآبی	۹۱	۳۲/۵۶۵	۹۰	۰/۰۰۰

- * نقیض ادعا (اجرای طرح تعديل موجب افزایش کارآبی کارکنان نخواهد شد)
- * ادعا (اجرای طرح تعديل موجب افزایش کارآبی کارکنان خواهد شد)

با توجه به اینکه مقدار t (۳۲/۵۶) بیش از ۳ می‌باشد، پس در ناحیه H_1 قرار داشته و همچنین چون sig (سطح معنادار) نیز کمتر از ۰/۰۵ است، فرضیه دوم نیز تایید می‌گردد و با احتمال ۹۵ درصد می‌توان گفت که: اجرای طرح تعديل نیروی انسانی باعث افزایش کارآبی کارکنان گردیده است.

■ فرضیه سوم: طرح تعديل نیروی انسانی موجب افزایش توان سرپرستی و رهبری مدیران گردیده است.

برای بررسی این فرضیه از تحقیق تعداد ۸ سؤال طراحی و در پرسشنامه لحاظ گردید (با ضریب آلفای کرونباخ آنها $\alpha = 0.855$) برای تجزیه و تحلیل این فرضیه از آزمون خی دو و t استفاده شد که نتایج به دست آمده به طور خلاصه در جدول ۵ نشان داده شده است.

جدول ۵. تجزیه و تحلیل فرضیه سوم

سطح معنادار(sig)	درجه آزادی(df)	مقدار خی دو	بسیار زیاد	زیاد	تا حدودی	کم	بسیار کم	شماره سؤال
+/...	۳	۲۸/۳۴	۸	۳۹	۳۱	۱۳	۰	فراآنی مشاهده شده
			۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۰	فراآنی قابل انتظار
+/...	۳	۲۲/۵۴	۵	۳۴	۳۱	۲۱	۰	فراآنی مشاهده شده
			۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۰	فراآنی قابل انتظار
+/...	۳	۳۱/۴۲	۳	۳۴	۳۶	۱۸	۰	فراآنی مشاهده شده
			۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۰	فراآنی قابل انتظار
+/...	۴	۴۸/۹۴	۸	۳۹	۲۸	۱۳	۳	فراآنی مشاهده شده
			۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	فراآنی قابل انتظار
+/...	۴	۴۸/۲۹	۵	۳۳	۳۴	۱۶	۳	فراآنی مشاهده شده
			۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	فراآنی قابل انتظار
+/...	۴	۴۴/۹۸	۳	۲۸	۲۵	۲۱	۴	فراآنی مشاهده شده
			۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	۱۸/۲	فراآنی قابل انتظار
+/...	۳	۲۸/۷۸	۰	۲۶	۳۷	۲۶	۲	فراآنی مشاهده شده
			۰	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	فراآنی قابل انتظار
+/...	۳	۲۸/۲۵	۰	۳۲	۳۴	۲۳	۲	فراآنی مشاهده شده
			۰	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	۲۲/۸	فراآنی قابل انتظار

با توجه به جدول ۵ مشخص می‌گردد چون $p < 0.05$ است، بنابراین بین پاسخ به گزینه‌ها تفاوت معناداری وجود دارد و چون گزینه‌های زیاد و بسیار زیاد بیشتر از بقیه می‌باشد می‌توان گفت فرضیه سوم نیز تایید می‌گردد. ضمناً برای آزمون فرضیه سوم از آزمون t استفاده گردید که خلاصه مراحل آزمون به شرح جدول ۶ می‌باشد.

جدول ۶. آزمون فرضیه سوم (آزمون t)

متغیر	تعداد	مقدار t	درجه آزادی(df)	سطح معنادار(sig)
توان سرپرستی و رهبری	۹۱	۳۲/۶۹۹	۹۰	۰/...

- * نقیض ادعا(اجرای طرح تعديل موجب افزایش توان رهبری مدیران نخواهد شد) $H_0: \mu < 3$
- * ادعا(اجرای طرح تعديل موجب افزایش توان رهبری مدیران خواهد شد) $H_1: \mu > 3$

با توجه به اینکه مقدار t (۳۲/۶۹) بیش از ۳ می‌باشد پس در ناحیه H_1 قرار داشته و همچنین چون Sig(سطح معنادار) نیز کمتر از ۰/۰۵ است فرضیه دوم نیز تایید می‌گردد و با احتمال ۹۵ درصد می‌توان گفت که اجرای طرح تعديل نیروی انسانی باعث افزایش توان سرپرستی و رهبری

مدیران گردیده است.

بحث و نتیجه‌گیری

دفت (۱۳۷۴) معتقد است که اجرای طرح تعديل نیروی انسانی بر قابلیت‌های فردی اثر گذاشته و موجب بهبود مهارت‌ها و توانایی‌های کارکنان می‌گردد. همچنین رابینز (۱۳۷۶) معتقد است که اجرای طرح تعديل در سازمان‌ها غالباً سبب تغییر رفتار فرد شده و کارمند لازم است با رفتارهای تازه در شغل جدید خو گرفته و تغییرات رفتاری جدید و ثابتی که متناسب با شغلش است در او ایجاد گردد. بر اساس تحقیق انجام شده و همچنین تجزیه و تحلیل فرضیه اول از طریق آزمون خی دو و t می‌توان نتیجه گرفت که منطبق با این نظریات در ناجا هم: «اجرای طرح تعديل نیروی انسانی موجب ارتقای قابلیت‌های فردی کارکنان گردیده است.»

طرح تعديل نیروی انسانی باید نوعی تعادل بین شغل و شاغل، وظائف و اختیارات و یا هر نوع فرایند دیگری که عملکرد سازمان را افزایش می‌دهد به وجود آورده و یکی از آثار آن افزایش کیفیت و کمیت کار و در نتیجه افزایش کارکنان خواهد بود که تحقیق انجام شده در فرضیه دوم این موضوع را نیز تایید نموده است و می‌توان نتیجه گرفت که: «اجرای طرح تعديل نیروی انسانی در ناجا موجب افزایش کارآئی کارکنان گردیده است.»

رهبری و مدیریت در هر سازمان یک فرایند کلیدی محسوب می‌شود که موفقیت یا عدم موفقیت یک سازمان به سرپرستی آن بستگی دارد (میچل، ۱۳۷۶) با توجه به تحقیق انجام شده و بررسی فرضیه سوم این تحقیق موید این موضوع است که: «اجرای طرح تعديل نیروی انسانی موجب افزایش توان سرپرستی و رهبری مدیران گردیده است.»

پیشنهادها: برای افزایش کارآئی کارکنان این موارد پیشنهاد می‌گردد:

- در همه مراحل اجرای طرح (قبل، حین و بعد از اجرای طرح) یک برنامه تفصیلی منظم برای آموزش کارکنان اجرا گردد تا بتوان توانایی‌های فردی کارکنان را افزایش داده و سازمان دچار افول نشده و پویا و متحرک گردد: «پویا نمودن ساختار نظام آموزشی و استمرار آن با توجه به نیازهای سازمان و افزایش تلاش کارکنان در جهت کسب دانش و مهارت‌های جدید.»
- با استفاده از روش‌هایی چون «برنامه‌ریزی و مشخص کردن هدف، آموزش و ارتباط، توجیه کارکنان و مشارکت دادن کارکنان، تعادل و انعطاف‌پذیری و عدم افراط و تغیریط، حمایت و دلگرم کردن کارکنان، تدریجی کردن تغییرات، ارائه اطلاعات به کارکنان و...» نسبت به افزایش توانایی‌های کارکنان انجام گردد.
- به هنگام تامین کارکنان جدید تناسب منطقی بین مشاغل افراد و ویژگی‌های شخصیتی آنان مورد توجه قرار گیرد و سعی گردد کارکنان شناخت دقیقی از وظائف و مسئولیت‌های خود به دست آورند.
- در زمان اجرای طرح‌هایی چون تعديل نیروی انسانی مهارت، تجربه و ویژگی‌های خاص تمامی

منابع انسانی ارزیابی شود تا تصمیم گیری در مورد کارکنان و واگذاری پست‌ها بهینه گردد. برای بهبود کارایی کارکنان، حسن اعتماد و رقابت بین کارکنان تقویت شود. اختصاص مأموران باهوش، ورزیده، آموزش دیده، مومن، متعهد و دلسوز به کلانتری‌ها و پاسگاه‌ها و همچنین رعایت انضباط ظاهری و معنوی توسط سلسله مراتب و انتصاب مسئولان دارای منش انتظامی می‌تواند به این مهم جامه عمل پوشاقد.

در اجرای طرح تغییل نیروی انسانی برای بهبود ساختار سازمانی به مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری‌ها و تفویض اختیارات توجه بیشتری شود و از تجارت کلیه کارکنان در همه رده‌ها در قالب مشورت، برپایی جلسات هفتگی، اخذ نظرات و تفویض مسئولیت‌ها استفاده گردد. در این خصوص روسای کلانتری‌ها عنوان یک رده مدیریتی در ناجا می‌توانند بهترین بهره برداری را از نیروهای صفحی که عملاً در گیر انجام مأموریت‌ها هستند را ببرند.

در زمان اجرای طرح‌های مهمی چون طرح تغییل نیروی انسانی، که تحول سازمانی را به همراه خواهد داشت با اقداماتی از قبیل «ایجاد تعهد همگانی، ایجاد وفاق جمعی، ایجاد بینش مشترک و برقراری ارتباط برمبنای بینش ایجاد شده و تفویض اختیارات و مسئولیت‌ها به کارکنان و...» نسبت به از سر راه برداشتن موانع تغییر اقدام گردد.

در کارمندیابی، استخدام و نگهداری شایسته ترین افراد دقت کافی مبذول شود.

تدابیر لازم برای استفاده مؤثر از نیروی انسانی سازمان توسط مدیران اتخاذ شود.

قبل از اجرای این گونه طرح‌ها، کارکنان فاقد کارایی لازم توسط دوایر ذیصلاح به صورت غیرمحسوس شناسایی و در زمان اجرای طرح این گونه کارکنان از سازمان خارج گردند و از خروج کارکنان باسابقه و مجروب جلوگیری شود.

با کارشناسی دقیق مشاغل سعی شود مشاغلی که باعث رکود کاری و دوباره کاری در سازمان می‌شود شناسایی و این گونه مشاغل مورد تغییل واقع گرددند.

تحلیل نیروی انسانی به جای اینکه یک برنامه و هدف منفرد که باید در زمانی پایان یابد و کنار گذاشته شود، به عنوان یک استراتژی بلند مدت سازمانی تلقی گردد.

کتابنامه

- الوانی، سید مهدی (۱۳۷۶). **مدیریت عمومی**، تهران: نشر نی.
- ارباب شیرانی، بهروز و مصلحی، قاسم (۱۳۷۶). **تعیین اثر برنامه‌های توسعه و تعدیل نیروی انسانی بر سطوح بهره وری و سودآوری در یک سازمان**، مجموعه مقالات و سخنرانی‌ها، ص ۲۴۷-۲۴۴، تهران: نشر نی.
- اسکندری، محسن (۱۳۸۲). ارزشیابی عملکرد فردی، **فصلنامه علمی کاربردی بینا**، سال سوم، شماره پنج، ال دولان، سی شولر (۱۳۷۶). **مدیریت امور کارکنان و منابع انسانی**، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- باطنی، محمدرضا (۱۳۸۲). **فرهنگ معاصر (انگلیسی - فارسی)**، تهران: موسسه فرهنگ معاصر.
- پرهیزکار، کمال (۱۳۷۷). **مدیریت منابع انسانی واداره امور استخدامی**، تهران: نشر دیدار.
- تلیمی، سعید (۱۳۷۶). **مدیریت تحول سازمانی**، تهران: سمت.
- حافظ نیا، محمد رضا (۱۳۸۴). **روش تحقیق در علوم انسانی**، تهران: سمت.
- حقیقی، محمد مهدی (۱۳۷۵). **بهره‌وری و برنامه توسعه کشور**، تدبیر، شماره ۳۶.
- مرکز مطالعات و مدیریت و بهره‌وری ایران. **عملکرد نیروی انتظامی**، تهران: مرکز مطالعات و مدیریت و بهره وری ایران (وابسته به دانشگاه تربیت مدرس)
- دلسر، گری (۱۳۷۸). **مبانی مدیریت منابع انسانی**، ترجمه علی پارساییان و محمد اعرابی، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی
- دعایی، حبیب ا... (۱۳۷۶). **بهمسازی منابع انسانی**، مشهد: دانشگاه فردوسی.
- دفت، ریچارد ال (۱۳۷۴). **تئوری سازمان و طراحی ساختار**، ترجمه علی پارساییان و سید محمد اعرابی، تهران: موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی
- دولان، شیمون ال. و شولر، رنال اس. (۱۳۷۷). **مدیریت امور کارکنان و منابع انسانی**، ترجمه محمد طوسی و محمد صائبی، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- رضاییان، علی (۱۳۷۷). **اصول مدیریت**، تهران: سمت.
- راذینز، استی芬 (۱۳۷۴). **مدیریت رفتار سازمانی**، ترجمه علی پارساییان و سید محمد اعرابی، تهران: وزارت امور خارجه.
- راذینز، استی芬 (۱۳۷۶). **تئوری سازمان**، ترجمه سید مهدی الوانی و حسن دانایی فرد، تهران: نشر موج.
- راذینز، استی芬 (۱۳۷۷). **مبانی رفتار سازمانی**، ترجمه قاسم کبیری، تهران: مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی.
- راذینز، استی芬 (۱۳۸۴). **مبانی مدیریت**، ترجمه سید محمد اعرابی و محمدعلی حمیدریعی، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- سعادت، اسفندیار (۱۳۸۵). **مدیریت منابع انسانی**، تهران: سمت.
- علوی، امین ا... (۱۳۷۴). **روانشناسی مدیریت و سازمان**، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- عمید، حسن (۱۳۸۲). **فرهنگ فارسی عمید**، تهران: امیر کبیر.
- کاظمی، بابک (۱۳۷۶). **مدیریت امور کارکنان**، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- کُل، جی ای (۱۳۷۴). **تئوری و فرآیند مدیریت**، ترجمه سهراب خلیلی، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.

۳۱۱ تأثیر طرح تعدیل نیروی انسانی بر عملکرد کارکنان از دیدگاه مدیران

کوکلان، هوشنگ (۱۳۷۳). مبانی رفتار سازمانی، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.

میرسیاسی، ناصر (۱۳۷۷). مدیریت منابع انسانی و روابط کار، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.

میچل، ترس (۱۳۷۶). مدیریت در سازمان‌ها، ترجمه محمد حسین نظری نژاد، مشهد: آستان قدس رضوی.

هرسی، پال و بلانچارد، کنت ایچ (۱۳۸۰). مدیریت رفتار سازمانی، ترجمه علی علاقه بند، تهران: امیرکبیر.

هاروی، دونالد و براون، دونالدار (۱۳۷۷). توسعه سازمان، ترجمه عباس محمدزاده، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.

